

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 9C/132/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8115207743
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Sikorjak
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2015:8115207743.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov samosudcom JUDr. Rastislavom Sikorjakom v právnej veci žalobcu: AB 2 B. V., so sídlom Amsterdam, Strawinskylaan 933, PSČ 1077XX, Holandské kráľovstvo, právne zastúpeného Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, proti žalovanej: J. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom Ď. XXXX/XX, XXX XX H., o zaplatenie 1 058,92 € s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalobu zamieťa.

II. Žalobca nemá právo na náhradu trov konania a žalovanej náhradu trovkonania nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou podanou na súde dňa 31.03.2015 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 1058,92 € s prísl.

Žalobca v žalobe uviedol, že so žalovaným uzatvoril dňa 15.12.2009 úverovú zmluvu č. 3912084669, ktorá bola zároveň aj zmluvou o poskytnutí revolvingového úveru. Úver bol poskytnutý na uspokojovanie priebežných finančných potrieb a žalovaný bol oprávnený čerpať ho prostredníctvom kreditnej karty. Revolvingový úver bol poskytnutý vo výške 1324,02 € a žalovaný zaplatil iba sumu 265,10 €.

Žalovaný sa k žalobe nevyjadril.

Súd vo veci rozhodol na pojednávaní konanom dňa 03.12.2015 v neprítomnosti žalobcu.

Žalovaná uviedla, že nevedela, že v rámci úverovej zmluvy zo dňa 15.12.2009 uzatvára aj ďalšiu zmluvu a to zmluvu o revolvingovom úvere. Prišla jej domov platobná karta a keďže potrebovala finančné prostriedky (ktoré však nežiadala), tak ju aj využila.

Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal zo žalobcom predložených listín a zistil tento skutkový stav:

Žalobca uzavrel so žalovaným dňa 15.12.2009 Zmluvu o úvere č. 3912084669 na sumu 2000 €.

Predmetom žaloby však nebol nesplatený záväzok z vyššie uvedenej zmluvy ale zo zmluvy o revolvingovom úvere, ktorá mala byť uzavretá súčasne s úverovou zmluvou vyššie uvedenou.

Podľa takmer nečitateľného textu na titulnej strane zmluvy o úvere - Spoločnosť a klient podpismi na tejto zmluve zároveň uzatvárajú a) zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru I. v rozsahu uvedenom v ÚP.

Podľa Hlavy 8 Úverových zmluvných podmienok (ďalej ÚZP) § 1 - Zmluvné strany sa popri ÚZ dohodli aj na uzatvorení Zmluvy o RÚ I. Klient je oprávnený čerpať RÚ I. opakovane, prostredníctvom Úverovej karty (ďalej len „ÚK“), za podmienok stanovených v týchto ÚP.

Podľa § 2 Hlavy 8 ÚZP - Klient a spoločnosť sa dohodli na tom, že ÚK je spoločnosť oprávnená klientovi zaslať, ak si bude riadne plniť svoje povinnosti vyplývajúce z ÚZ, ÚP a platných právnych predpisov.

Podľa § 3 Hlavy 8 ÚZP - Zmluva o RÚ I. sa stáva platnou podpisom ÚZ a účinnou okamžikom prvého čerpania finančných prostriedkov prostredníctvom ÚK. Ak nie je ÚK riadne a včas aktivovaná v lehote 3 kalendárnych mesiacov od zaslania ÚK klientovi, uplynutím tejto lehoty je spoločnosť oprávnená vykonať automatickú blokáciu ÚK.

Podľa § 4 Hlavy 8 ÚZP - Zmluvné strany si dohodli úverový rámec RÚ I. vo výške 497,91 EUR/15 000,- SKK. Zmluvné strany sa tiež dohodli na zvýšení úverového rámca RÚ I., a to na čiastku stanovenú klientom v telefonickom hovore so spoločnosťou, pri ktorom dochádza k aktivácii ÚK. Klient je oprávnený stanoviť novú výšku úverového rámca RÚ I. do tzv. maximálnej čiastky oznámené klientovi spoločnosťou.

Podľa § 5 Hlavy 9 ÚZP - Klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutý RÚ I., a to v pravidelných mesačných splátkach, vždy k 20.dňu v kalendárnom mesiaci s tým, že prvá splátka sa stáva splatnou k 20.dňu kalendárneho mesiaca nasledujúceho po kalendárnom mesiaci, v ktorom došlo k prvému čerpaniu a teda poskytnutiu RÚ I. Výška pravidelnej mesačnej splátky RÚ I. bola dohodnutá vo výške 4 % z výšky dohodnutého úverového rámca RÚ I., platného ku dňu splatnosti danej splátky. V jednotlivých splátkach sú zahrnuté dohodnuté úroky, príslušná časť čerpaného RÚ I. a poplatky (ďalej len „splátka RÚ I.“).

Na základe vykonaného dokazovania má súd za to, že medzi účastníkmi konania bola uzavretá úverová zmluva majúca charakter zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Uvedený záver sa však týka úverovej zmluvy podpísanej dňa 15.12.2009.

Pokiaľ ide o poskytnutie peňažných prostriedkov vo výške 1324,02 €, o ktorých žalobca tvrdí, že boli poskytnuté na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, konkrétne formou revolvingového úveru, tak s týmto názorom žalobcu súd nesúhlasí.

Podľa §4 ods.1 zákona č. 258/2001 o spotrebiteľských úveroch - zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä

- a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,
- b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,
- c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,
- e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- f) meno a adresu spotrebiteľa,
- g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,
- h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,
- i) výpočet nákladov uvedených v §2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Podľa § 273 ods.1 Obchodného zákonníka - Časť obsahu zmluvy možno určiť aj odkazom na všeobecné obchodné podmienky vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcim zmluvu známe alebo k návrhu priložené.

Podľa § 275 ods.4 Obchodného zákonníka s prihliadnutím na obsah návrhu na uzavretie zmluvy alebo v dôsledku praxe, ktorú si strany medzi sebou zaviedli, alebo s prihliadnutím na zvyklosti rozhodné podľa tohto zákona, môže osoba, ktorej je návrh určený, vyjadriť súhlas s návrhom vykonaním určitého úkonu (napr. odoslaním tovaru alebo zaplatením kúpnej ceny) bez upovedomenia navrhovateľa. V tomto

prípade je prijatie návrhu účinné v okamihu, keď sa tento úkon urobil, ak došlo k nemu pred uplynutím lehoty rozhodnej pre prijatie návrhu.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Z vykonaného dokazovania je teda zrejmé, že úverová zmluva mala byť uzavretá podľa vyššie citovaného ustanovenia Úverovej zmluvy (zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru) v spojitosti s Hlavou 8 a 9 Úverových podmienok.

Náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere sú uvedené v § 4 ods. 1. - 4. zákona.

Podľa § 4 ods.1 zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Z uvedeného vyplýva, že vzhľadom na § 2 zákona o spotrebiteľských úveroch za splnenia podmienok uvedených v tomto zákone môže byť spotrebiteľský úver poskytnutý aj formou úveru podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, pretože spotrebiteľský úver nie je samostatným zmluvným typom ale súhrnným pomenovaním pre dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov vo formách uvedených v § 2 zákona.

Na rozdiel od úpravy úverovej zmluvy v Obchodnom zákonníku však pre zmluvu o spotrebiteľskom úvere zákon č. 258/2001 Z.z. kogentne požaduje písomnú formu (§ 4 ods.1) s následkom neplatnosti právneho úkonu pri jej nedodržaní, pričom toto ustanovenie je vo vzťahu k ustanoveniam Obchodného zákonníka o forme úverovej zmluvy (nevyžadujúcich obligatórne písomnú formu zmluvy) špeciálne s prednostnou aplikáciou. Je teda zrejmé, že na rozdiel od nedostatku náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere uvedených v § 4 ods. 2, 3 zákona o spotrebiteľských úveroch, ktoré sa konvalidujú plnením zmluvy, nedostatok písomnej formy zmluvy o spotrebiteľskom úvere požadovaný § 4 ods.1 zákona konvalidovať nemožno. Písomná forma zmluvy o spotrebiteľskom úvere je zdôraznená aj výslovným znením § 4 ods.1 zákona, napriek tomu, že neplatnosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere by aj bez tohto dodatku (arg. „inak je neplatná“) vyplývala aj z § 40 ods.1 Občianskeho zákonníka (Ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.) a § 272 ods.1 Obchodného zákonníka (Zmluva vyžaduje pre platnosť písomnú formu iba v prípadoch ustanovených v zákone, alebo keď aspoň jedna strana pri rokovaní o uzavretí zmluvy prejaví vôľu, aby sa zmluva uzavrela v písomnej forme.)

Pri písomnej forme právneho úkonu sa vyžaduje jednak písomný prejav a jednak podpis konajúcej osoby, z čoho zároveň plynie, že všetky náležitosti zmluvy musia mať písomnú formu, pričom však nie je nevyhnutné, aby boli na jednej listine. Súd uznáva, že súčasťou zmluvy môžu byť aj Obchodné podmienky, ak sú súčasťou zmluvy alebo je na nich v zmluve odkázané.

Formuláciu uvedenú v Úverovej zmluve pod písmenom a) pre jej neurčitosť a všeobecnosť nemožno považovať za riadnu ofertu pre rozpor s § 43a ods. 1 Občianskeho zákonníka (Prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, je návrhom na uzavretie zmluvy, ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia.), naviac o ofertu nemôže ísť aj preto, že nie je vyjadrením vôle žalovaného ale vyjadrením vôle žalobcu ako výlučného zostavovateľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

K tomu súd ešte dodáva, že judikatúra nepripúšťa v prípade zákonom požadovanej písomnej formy právneho úkonu - zmluvy mix písomnej, ústnej a prípadne konkludentnej formy takéhoto úkonu (napr. NS ČR sp. zn. 32 Odo 1412/2005, podľa ktorého vznik zmluvy akousi zmiešanou či kombinovanou formou zmluvy písomnej, ústnej a konkludentnej nie je možný).

Medzi účastníkmi konania neboli písomne dohodnuté žiadne podstatné náležitosti zmluvy o (spotrebiteľskom) úvere. Za takúto dohodu nemožno považovať odkaz na ďalšie dokumenty, ako sú obchodné podmienky, sadzobník a pod. Záver o neexistencii písomnej formy vyplýva už len z toho, že skutočná výška úverového rámca mala byť určená telefonicky v zmysle §4 Hlavy 8 ÚZP.

Súd zdôrazňuje, že jedným z najdôležitejších faktorov pri uzatváraní spotrebiteľskej zmluvy je, či je zmluva transparentná. Transparentnosť zahŕňa, či je napísaná jasným a zrozumiteľným jazykom, či je systematická, či je napísaná dostatočne veľkým a čitateľným písmom. Transparentnosť však neznamená iba jasnosť a zrozumiteľnosť, zahŕňa v sebe aj určitú povinnosť podnikateľa upozorniť na rôzne zmluvné dojednania.

V prejednávanej veci žalobca do zmluvy o spotrebiteľskom úvere „nenápadne“ včlenil odkazom na ÚP ďalšiu zmluvu, ktorá predmetom zmluvného dojednávania nebola. Naviac v rozpore s § 273 ods.1 Obchodného zákonníka, by ÚP nemali tvoriť iba časť zmluvy (ktorá by sa nemala týkať podstatných náležitostí) ale mali by tvoriť zmluvu samu. Keďže toto konanie nie je prípustné ani v obchodnom práve ako práve profesionálov o to viac nemôže byť prípustné v konaní so spotrebiteľom.

Zásada transparentnosti a poctivosti dopadá i na aplikáciu Všeobecných obchodných podmienok. Treba teda uviesť, že i v spotrebiteľských zmluvách je možné Všeobecné obchodné podmienky uplatniť, avšak takáto aplikácia má nielen formálne obmedzenie ale aj obmedzenie obsahové. Je treba zdôrazniť, že

obchodné podmienky v spotrebiteľských zmluvách na rozdiel napríklad od obchodných zmlúv majú slúžiť predovšetkým k tomu, aby nebolo nevyhnutné do každej zmluvy prepisovať dojednania technického a vysvetľujúceho charakteru, naopak nesmú slúžiť k tomu, aby do nich často v neprehľadnej, zložite formulovanej a malým písmenom písanej forme skryl dodávateľ dojednania, ktoré sú pre spotrebiteľa nevýhodné, o ktorých predpokladá, že pozornosti spotrebiteľa najskôr uniknú. Pokiaľ tak i napriek tomu dodávateľ urobí, nepočína si v právnom vzťahu poctivo a takémuto konaniu nemožno priznať právnu ochranu.

Ako časť zmluvy nachádzajúca sa tesne nad podpismi a písaná takmer nečitateľným písmom, tak aj ÚZP sú v dôsledku právnych konštrukcií jednotlivých dojednaní (pre spotrebiteľské zmluvy úplne nevhodnými), celkom nezrozumiteľné osobe bez právneho a istého ekonomického prehľadu. Iste nejde o dôsledok neobratnosti pri tvorbe textu zmluvy zo strany dodávateľa; je tomu práve naopak. Zjavne je text zmluvy a ÚZP zámerne koncipovaný tak, aby svojimi zložitými konštrukciami vylučoval pochopenie pravého zmyslu zmluvných podmienok človeku, ktorý určitým právnickým a ekonomickým prehľadom nedisponuje.

Dojednanie o revolvingovom úvere je zároveň neprimerané aj z dôvodu jeho prekvapivosti, pretože spotrebiteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere, ktorý si berie za účelom kúpy konkrétneho tovaru, nemôže očakávať, že odkazom na ÚZP uzatvára ďalšiu úverovú zmluvu.

Potom je zrejmé, že kontakt dodávateľa na spotrebiteľa s ponukou na aktiváciu platobnej karty (vediac, že spotrebiteľ peňažné prostriedky potrebuje, keďže mu už riadny úver poskytnutý bol) nemôže dopadnúť inak ako úspešne.

Súd teda konštatuje, že tvrdená zmluva o poskytnutí revolvingového úveru je v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka neplatná pre rozpor s § 4 ods.1 zákona o spotrebiteľských úveroch, teda pre nedostatok zákonom predpísanej písomnej formy.

Nakoniec, avšak nie v neposlednom rade § 43b Občianskeho zákonníka nepočíta s možnosťou neobmedzeného časového trvania oferty ako to vyplýva zo zmluvy a VOP.

Tvrdenú zmluvu o revolvingovom úvere súd považuje za neplatnú aj z dôvodu, že ide o nekalú obchodnú prax, ktorou sa konaním žalobcu - dodávateľa spotrebiteľovi prostredníctvom obchodných podmienok vopred pripravených bez možnosti ich zmeny v dôsledku pripomienky spotrebiteľa ako súčasť inej úverovej zmluvy vnucuje, že je zároveň oferentom ďalšej úverovej zmluvy. Následne zaslanie úverovej karty spotrebiteľovi potom zneužíva nízke právne vedomie spotrebiteľov o následkoch spojených s jej použitím a zároveň zneužíva neznalosť nakladania spotrebiteľov s platobným prostriedkom iným ako sú hotovostné peniaze. Poskytované kreditné karty na rozdiel od kariet debetných totiž nie sú kryté peniazmi na účte dlžníka v banke a teda sú vlastne stále jeho dlhom. Dôvodom používania kreditných kariet je snaha finančných inštitúcií zarobiť na požičiavaní peňazí. Spotrebiteľ má prístup k značným prostriedkom, ktoré nie sú jeho a ktoré zvädzajú žiť na dlh.

Na základe vyššie uvedeného je teda zrejmé, že záväzkový vzťah zo zmluvy, ktorý je predmetom tohto konania nemožno posudzovať podľa zákona o spotrebiteľských úveroch a podľa Obchodného zákonníka ale podľa predpisov o bezdôvodnom obohatení, ktorým je v zmysle § 451 ods.2 OZ aj plnenie z neplatného právneho úkonu, pričom ten kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatil musí obohatenie vydať (§ 451 ods.1 OZ).

Z platobnej histórie predloženej žalobcom vyplýva, že žalovanému bolo poskytnutých 1324,02 € a žalovaný vrátil sumu 265,10 €. Vzhľadom na neplatnosť úverovej zmluvy, sú neplatné aj ustanovenia o povinnosti platenia rôznych poplatkov a zmluvných pokút, ktoré s úverom mali súvisieť.

Plnenie, ktoré žalobca poskytol žalovanému, tak predstavuje plnenie z neplatného právneho úkonu podľa § 451 ods.2 Občianskeho zákonníka. Keďže z poskytnutého plnenia 1324,02 €, už bolo vrátených 265,10 €, bola by žalovaný povinný vrátiť žalobcovi sumu 1058,92 €.

Súd však musí prihliadať na § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa -

Podľa § 107 ods.1 Občianskeho zákonníka - Právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

Podľa § 107 ods.2 Občianskeho zákonníka - Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Objektívna 3 - ročná premlčacia lehota pri bezdôvodnom obohatení získanom plnením z neplatného právneho úkonu beží od poskytnutia tohto plnenia.

KS v PO vo veciach sp. zn. 17Co/50/2015, 21Co/72/2014, 5Co/134/2012, 3Co/41/2012, 2Co/9/2012, 1Co/293/2014 zaujal záver, že: „vzhľadom na to, že žalovaný ako nebankový subjekt má dlhodobu v predmete svojej činnosti aj poskytovanie úverov, a preto jeho povinnosťou bolo poznať a dodržiavať

právne predpisy vzťahujúce sa na poskytovanie úverov. V tejto súvislosti je právne významné to, že nerešpektovanie príkazu neznalosť zákona neospravedlňuje v spotrebiteľských právnych vzťahoch zo strany dodávateľa treba vyžadovať v najvyššej možnej miere.“

Vzhľadom na uvedené má aj procesný súd za to, že s prihliadnutím na finančnú, informačnú a odbornú asymetriu v spotrebiteľskom vzťahu v prospech dodávateľa, treba znalosť právnych predpisov nepripúšťajúcich rôzny výklad vyžadovať od dodávateľa bezpodmienečne a pri porušení tohto príkazu vychádzať z toho, že dodávateľ je s neoprávnene poskytovaným plnením zo strany spotrebiteľa minimálne uzročený, čo vedie k potrebe aplikácie objektívnej premlčacej doby v dĺžke 10 rokov.“

Vo vyššie uvedenej línii teda súd prijíma záver, že žalobca už v čase poskytovania revolvingového úveru mal k dispozícii dostatok skutkových okolností jednoznačne svedčiacich o tom, že zmluva o revolvingovom úvere je zmluvou neplatnou. Premlčacia doba tak plynula od každého jedného plnenia poskytnutého žalovanému, pričom posledné plnenie bolo poskytnuté dňa 20.12.2012. Subjektívna premlčacia lehota na podanie žaloby tak uplynula dňa 20.12.2014 a ak žaloba bola podaná až dňa 31.03.2015, bola podaná oneskorene.

Vzhľadom na vyššie uvedené závery, súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

Súd už len dodáva, že nedostatok písomnej formy a teda neplatnosť „vnúteného“ revolvingu konštatoval aj Krajský súd v Prešove vo veciach sp. zn. 2Co/47/2013 a 19Co/114/2013.

Pokiaľ ide o náhradu trov konania, na túto v konaní neúspešný žalobca právo nemá (§ 142 ods.1 O.s.p.) a úspešný žalovaný náhradu trov konania nepožadoval (§ 151 ods.1 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne v 3 vyhotoveniach na Okresný súd Prešov, pričom odvolanie musí mať náležitosti uvedené v ust. § 205 ods. 1 a 2 O. s. p..

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.